

A l'Alcalde de Sabadell, Excm. Esteve Maria Relat

Eduard Maria Raurell Coromines
Refugiés Espagnols
Champ de Pigné
Quartier F. Barraca 98
Brám(Audé)

Brám 20 – 4 – 1939

CREACIÓ

Cartes a un poeta: Refugiés Espagnols

Maite Soler

il·lustració: Montse Senserrich

Apreciat amic:

Permeti'm que li prengui un moment del seu valuós temps, però el meu assumpte és per a mi de gran interès, i vostè alhora és un prohò a la nostra ciutat tan estimada de Sabadell, per tant demano si em pot dedicar una estona del seu valuós temps.

Jo vaig ser mobilitzat 8 dies abans de que les "Fuerzas del Generalísimo Franco" reconquerissin Sabadell, em vaig veure empès amb les altres forces en desbandada a franquejar la frontera francesa en un moment de desesperança, de derrota, angoixa i misèria, però per sobre de tot, de molta por, i aquí estic, fins que es resolgui la meva situació. En arribar a França m'he trobat amb el meu gendre, o sigui, el marit de la meva filla, que s'incorporava a l'exèrcit com a mobilitzat, i que per les mateixes causes que jo abans li he esmentat, es va veure obligat també a franquejar la frontera.

El meu únic desig seria que si vostè pogués intercedís per mi, i si ho pot fer, és fer arribar a la meva dona i la meva filla, la meva adreça perquè m'escriguin i, al mateix temps, perquè els comuniqui que estem bé jo i el meu gendre.

Referent a la meva situació, és molt clara: jo desitjo, juntament amb el meu gendre, tornar a España; és per això que el Cònsol d' España a Perpignan, en una consulta que li hem fet ens ha contestat que per resoldre el nostre cas i poder tornar amb més seguretat sense necessitat de passar per un camp de concentració a España, és necessari que dues persones afectes al nou règim i residents a Sabadell, ens reclamin i avalin, però em trobo en el cas de que no sé a qui recórrer. Si vostè volgués i pogués fer-me aquest gran favor li restaria agraït tant jo mateix com el meu gendre.

Espero que em contestarà dient-me alguna cosa de tot plegat.

D'altra banda, la situació de la meva família em té amoïnada; des del 19 de gener, dia que vaig sortir de casa per incorporar-me a les forces que no sé res de la meva dona, de sa mare, la meva filla i la néta de dos anys, la Rossita; però em van explicar uns amics que van incorporar-se al camp uns dies més tard, que les havien fet fora de la nostra casa i que els mobles, vestits, i tota mena d' efectes; béns, roba, l'aixovar de l'àvia, tot allò d' incalculable valor, pel què significa per una família com la nostra tan arrelada a Sabadell, que hem viscut al carrer Brutau de tota la vida, segons els veïns, els havien sigut confiscats, i molt em temo que a hores d'ara ja no els podrem recuperar, tot i que segons referències sé que tot s'ha deixat amuntat al guardamobles del carrer Sant Oleguer. La meva dona, l'àvia, la néta i ma filla, res hi tenen a veure amb aquest conflicte; penso que ni jo tampoc, però ben cert que molt menys la meva néta, acabada de sortir de l'ou com aquell qui diu: Si que és cert que potser ens hem retardat en el pagament del lloguer de la casa, però les circumstàncies són les que són, a hores d'ara, i tal i com li he exposat, la meva intenció és de poder retornar a Sabadell i fer-me càrrec de totes les despeses de la família. Per tant li demano, si li és possible fer alguna cosa per nosaltres referent a la nostra tornada a Sabadell i España.

Permeti'm que li expressi la meva felicitació per l'alt càrrec que se li ha confiat; espero que la seva actuació farà que Sabadell torni a recuperar la seva peculiar fisonomia de ciutat empenedora, industrial, oberta a nous mercats i noves ciències. En espera de la seva resposta, m'acomiedo de vostè amb una cordial salutació. El seu amic que li desitja molts anys de vida i un gran encert pel bé de Sabadell i d'España. Arriba España. Viva Cristo Rey. Viva Franco con el puño en alto.

P.D. 6 de Junio de 1939 – Año de la Victoria.

Sr. Eduardo Raurell Corominas,
Campo de Refugiados Español, Cuartel F. Barraca 98

En contestación a su carta de 20 de marzo último, he de manifestarle que probablemente sus familiares, Rosa, Teresa, Rosita y Elvira, se hallan ausentes de esta ciudad, por cuanto a pesar de las pesquisas efectuadas y los avisos por radio y prensa, no se han presentado. En cuanto a los enseres reclamados por usted tengo a bien comunicarle que de momento han sido confiscados, en pago a la deuda que su familia tiene pendiente en concepto de arrendamiento de dicha finca, situada como usted bien nos indica, en la calle Brutau y que le serán devueltos previo pago de las cuotas adeudadas.

Lamento vivamente no poderle dar noticias más satisfactorias.
Y sin más que comunicarle, atentamente le saludo brazo en alto

El alcalde de Sabadell, Esteban Maria Relat ●